

НАЦРТ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЛИЦИЈИ

Члан 1.

У Закону о полицији („Службени гласник РС“, број 6/16), члан 3. мења се гласи:

„Полиција у смислу овог закона, представља организован облик обављања законом уређених послова, коју чине полицијски службеници и који у обављању полицијских и других унутрашњих послова служе грађанима, штите и унапређују њихову безбедност и безбедност њихове имовине, поштујући Уставом зајемчена људска и мањинска права и слободе и друге заштићене вредности у демократском друштву, уз могућност на законом засновану употребу средстава принуде.

Право на употребу назива „полиција“ има искључиво Министарство и Министарство одбране.“.

Члан 2.

У члану 10. став 2. тачка 1) после речи: „овлашћења“ додају се речи: „и мере и радње“.

У тачки 2) после речи: „полицијским пословима“ додају се речи: „и послове заштите и спасавања“.

Члан 3.

У члану 11. тач. 8)-13) мењају се и гласе:

„8) обавља послове планирања, изградње, коришћења, одржавања и обезбеђивања несметаног функционисања информационих и телекомуникационих система Министарства, укључујући системе видео надзора и система криптозаштите;

9) обавља послове планирања и спровођења заштите информационих и телекомуникационих система Министарства, као и откривања и спречавања њиховог ометања;

10) обезбеђује несметано коришћење телекомуникационих и информационих система Министарства од стране органа државне управе и локалне самоуправе, као и јавних предузећа у складу са потписаним споразумима, законском регулативом и посебним плановима;

11) утврђује стандарде за опрему за посебне намене и материјално-техничка средства, врши набавку и одржавање;

12) ради на спровођењу међународне сарадње у области унутрашњих послова;

13) спроводи поступке и обавља послове којима се стварају услови за рад полиције и Министарства, који се односе на финансијско-рачуноводствене послове и послове у вези са буџетом, послове набавки, имовинске и друге материјалне послове укључујући и послове изградње и одржавања објеката, експлоатације и одржавања возила, послове обезбеђења исхране и смештаја; “.

Члан 4.

У члану 19. став 1. речи: „иностраним органима и организацијама“ замењују се речима: „иностраним органима, међународним и другим организацијама“.

У ставу 3. речи: „на територији стране државе, сарадњу са страним полицијским службама, размену полицијских службеника за везу, односно делатност иностраних и међународних полицијских служби на територији Републике Србије“ замењују се речима: „у сарадњи са надлежним институцијама других држава и сарадњу са страним полицијским службама“.

Члан 5.

У члану 22. став 4. после речи: „Хеликоптерска јединица“ додаје се запета и речи: „Јединица за заштиту“.

У ставу 6. после речи: „припадника,“ додају се речи: „посебне услове за пријем и рад,“.

Члан 6.

У члану 24. тачка 1) мења се и гласи:

„1) израђује процену јавне безбедности, у сарадњи са организационом јединицом надлежном за стратешко планирање;“.

Члан 7.

У члану 25. после тачке 7) додаје се тачка 7а) која гласи:

„7а) обезбеђује редовно и хитно информисање и извештавање Дирекције полиције о појавама и догађајима на свом подручју;“

Тачка 8) постаје тачка 9), а тачка 9) постаје тачка 8).

Члан 8,

Члан 30. мења се и гласи:

„Члан 30.

Полицијски послови су део унутрашњих послова које обавља Полиција, применом полицијских овлашћења, мера и радњи.

Полицијски послови се обављају у циљу остваривања безбедносне заштите живота, права и слобода грађана, заштите имовине, као и подршке владавини права.

Полицијски послови, у смислу овог закона, јесу:

- 1) превенција криминала и унапређење безбедности у заједници;
- 2) откривање и расветљавање кривичних дела; обезбеђивање доказа, њихова анализа, криминалистичко форензичко вештачење употребом савремених форензичких метода и евиденција и откривање имовине проистекле из кривичног дела;
- 3) откривање и расветљавање прекршаја и привредних преступа;
- 4) откривање и хапшење учинилаца кривичних дела, прекршаја и других лица за којима се трага и привођење надлежним органима;
- 5) одржавање јавног реда и мира, спречавање насиља на спортским приредбама, пружање помоћи у извршењима у складу са законом;
- 6) регулисање, контрола, пружање помоћи и надзор у саобраћају на путевима и други послови из прописа о безбедности саобраћаја;
- 7) обезбеђење одређених јавних скупова, личности, објеката и простора;
- 8) безбедносна заштита одређених личности и објеката;
- 9) контрола државне границе, послови у вези са кретањем и боравком странаца, послови азила, прекограничног криминала, ирегуларних миграција и реадмисије;
- 10) извршавање послова утврђених прописима о држављанству, пребивалишту, личним и путним документима и управних послова из прописа о безбедности саобраћаја, оружју, приватном обезбеђењу и детективској делатности;
- 11) безбедносна заштита Министарства;
- 12) извршавање других полицијских послова и задатака утврђених законом и подзаконским актом Министарства донетим на основу овлашћења из закона.

Приликом обављања полицијских послова из става 2. овог члана, полицијски службеници примењују и овлашћења, мере и радње прописане Закоником о кривичном поступку, Законом о прекршајима и другим законима.

Начин обављања појединачних полицијских послова ближе ће се уредити подзаконским актом који доноси министар.

Под полицијским пословима, изузетно у смислу овог закона, подразумевају се и послови руковођења организационим јединицама у Министарству, који се врше од стране полицијских службеника и извршилачки послови у Министарству који су у непосредној вези са извршавањем послова и активности по надлежности полиције.“

Члан 9.

После члана 34. додају се наслов изнад члана и члан 34а, који гласе:

„Платформа за безбедну електронску комуникацију, размену података и информација

Члан 34а

Платформа за безбедну електронску комуникацију, размену података и информација између државних органа, посебних организационих јединица државних органа и институција у циљу спречавања организованог криминала и других облика тешког криминала, успоставља се у оквиру посебног информационо-комуникационог система Министарства у складу са техничким могућностима.

Платформа из става 1. овог члана представља основ за успостављање националног криминалистичко-обавештајног система.

У оквиру платформе из става 1. овог члана врши се евидентирање приступа као и размене података у складу са законом којим се уређује сузбијање организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела, уз примену мера информационе безбедности.“

Члан 10.

У наслову члана 37. речи: „полицјских службеника“ бришу се.

У члану 37. став 2. брише се.

Досадашњи ст. 3-5. постају ст. 2-4.

После става 4. додају се ст. 5. и 6. који гласе:

„Државном службенику Министарство издаје службену легитимацију која служи искључиво за идентификацију и доказивање својства државног службеника за рад у Министарству.

Изглед, форму и садржину службене значке и службене легитимације полицјских службеника, као и службене легитимације државног службеника прописује Влада.“

Члан 11.

У наслову члана 39. речи: „полицјских службеника“ бришу се.

У члану 39. у ставу 3. после речи: „оделу“ додаје се запета и речи: „осим свечане униформе“.

Став 6. замењује се новим ст. 6. и 7. који гласе:

„Одредбе ст. 1. и 2. овог члана сходно се примењују и на припаднике ватрогасно-спасилачких јединица, полазнике за основну полицијску обуку и приправнике за полицијске службенике у статусу овлашћених службених лица који полицијске послове обављају у униформи.

Полицијски службеници и лица из става 6. овог члана имају искључиво право ношења тамно-плаве униформе у односу на друге државне органе и јавна предузећа, као и у односу на правна и физичка лица на која се примењују одредбе о приватном обезбеђењу.“.

Досадашњи став 7. постаје став 8.

Члан 12.

У члану 43. став 1. мења се и гласи:

„Полицијски службеник дужан је да се одазове на превентивне лекарске прегледе у оквиру специфичне здравствене заштите коју обезбеђује Министарство, а у склопу тога и на ванредни лекарски преглед на предлог здравствене установе у којој се лечи или на образложени предлог руководиоца.“.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Став 1. овог члана сходно се примењује и на остале запослене у Министарству.“.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 13.

У наслову члана 50. запета се замењује речју: „и“.

У члану 50. став 1. мења се и гласи:

„Ради провере добијених обавештења, података и информација и формирања предлога надлежним органима за које су овлашћени законом, полицијски службеници могу приликом обављања полицијских послова, а пре постојања основа сумње да је извршено кривично дело или прекршај, путем полицијског непосредног опажања, опсервирања или употребом одговарајућих уређаја за опсервирање, фотографисање или снимање, да прикупљају обавештења и податке од користи за утврђивање да ли су се стекли основи сумње да је извршено кривично дело или прекршај.“.

Члан 14.

У члану 52. став 3. мења се и гласи:

„Ради примене полицијских овлашћења, откривања и расветљавања прекршаја и кривичних дела, као и контроле и анализе обављања полицијских послова или утврђивања дисциплинске одговорности, Полиција може вршити аудио и видео снимање поступања полицијских службеника.“.

Члан 15.

После члана 52. додаје се члан 52а који гласи:

„Члан 52а

Органи државне управе, органи територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе могу на јавним местима успостављати техничке системе за детекцију буке, нарушавања јавног реда и мира, регистрацију прекршаја, кривичних дела и осталих деликата, системе интелигентног видео надзора и друге техничке системе.

Полицијски службеници могу имати приступ и користити успостављене системе из става 1. овог члана, као и системе техничке заштите правних лица, предузетника и физичких лица у складу са законом, ради откривања и расветљавања кривичних дела и прекршаја, као и за потребе вођења дисциплинског поступка против полицијских службеника.

Технички услови, начин постављања и коришћења система из става 1. овог члана, ближе се уређују подзаконским актима које доноси министар.“.

Члан 16.

У члану 59. став 3. после речи: „поступку“ додају се речи: „и другим законом“.

Члан 17.

У члану 60. став 1. реч: “међународна“ брише се, а после речи: „том лицу“ додају се запета и речи: „као и другим лицима за које постоје основи сумње да помажу у прикривању тог лица“.

У ст. 2. и 9. број: „72“ замењује се бројем: „24“.

После става 12. додаје се став 13. који гласи:

"Ближи начин примене мере циљане потраге прописује министар.“.

Члан 18.

У члану 70. став 6. мења се и гласи:

„Начин и услове примене полицијских овлашћења према малолетним лицима прописује министар унутрашњих послова, уз сагласност министра надлежног за послове правосудја.“

Члан 19.

У наслову изнад члана 91. реч: „Тражење“ замењује се речју: „Прикупљање“

У члану 91. став 1. мења се и гласи:

„Полицијски службеник може прикупљати обавештења, податке и информације од лица, у циљу спречавања, откривања и расветљавања кривичних дела или прекршаја и њихових учинилаца или за обављање других полицијских послова у складу са законом.“

Члан 20.

У члану 99. став 1. после речи: „органа,“ реч: „односно“ брише се, а реч: „техничких“ замењује се речју: „форензичких“.

После става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Начин поступања полицијских службеника у примени криминалистичко-тактичких и форензичких метода и средстава из става 1. овог члана, ближе се уређује подзаконским актом који доноси министар.“

Члан 21.

У члану 102. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Безбедносна сметња ближе је дефинисана у члану 138. овог закона.“

Досадашњи ст. 3-7. постају ст. 4-8.

У ставу 4. тачка 2) мења се и гласи:

„2) кандидата за основну полицијску обуку и обуку ватрогасно-спасилачких јединица;“

Тачка 6) мења се и гласи:

„6) кандидата за обављање послова детективске делатности или службеника обезбеђења;“

После тачке 8) додаје се тачка 8а) која гласи:

„8а) лица која станују, раде или бораве по другом основу у непосредном окружењу лица која се безбедносно штите;“.

У ставу 7. после речи: „област“ додају се речи: „и воде се у складу са прописом о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова“.

После става 8. додаје се став 9. који гласи:

„Извештај о извршеној безбедносној провери садржи прикупљене податке којима се утврђује тачност података из Упитника из члана 142. овог закона, као и друге податке који су од значаја за доношење оцене о постојању или непостојању безбедносне сметње.“.

Члан 22.

У члану 131. став 1. речи: „вештина, ставова и понашања“ замењују се речима: „вештина и ставова“.

У ставу 3. после речи: „специјалистичке обуке“ додају се запета и речи: „обуке за ниво руковођења“.

Члан 23.

У члану 132. став 2. после речи: „полазника обука“,“ додају се речи: „стандарде стручног оспособљавања и усавршавања“,“.

Члан 24.

У члану 133. ст. 2-4. мењају се и гласе:

„Програме и план обука из става 1. овог члана, на предлог руководиоца организационе јединице надлежне за људске ресурсе, доноси министар уз претходно прибављену сагласност руководиоца организационе јединице у седишту Министарства, за чије потребе се спроводи обука.

На основу плана обуке, а у складу са програмима из става 2. овог члана, надлежна организациона јединица за људске ресурсе израђује и спроводи планове реализације појединих облика обука.

За потребе стручног оспособљавања и усавршавања, као и за потребе унапређења рада, Министарство остварује сарадњу са научним и образовним институцијама и бави се научно-истраживачким радом и издавачком делатношћу.“.

Члан 25.

Члан 135. мења се и гласи:

„Члан 135.

Радни однос у Министарству заснива се путем конкурса.

Радни однос у Министарству може се засновати само на местима која су предвиђена актом о унутрашњем уређењу и систематизацији, која нису попуњена и у случајевима када је попуна тог радног места у складу са кадровским планом који доноси министар.

Изузетно од става 1. радни однос у Министарству заснива се без конкурса у случају:

- 1) премештаја државног службеника по основу споразума о преузимању из другог државног органа;
- 2) пријема кандидата који су завршили студије на високошколским установама које се образују у складу са посебним студијским програмом за потребе Министарства, а који су током студија имали закључен уговор за било коју годину студија, или чије су студије финансиране из буџета Републике Србије;
- 3) заснивања радног односа чланова уже породице (супружника и деце), лица који су изгубили живот или су рањени у или поводом вршења службене дужности;
- 4) за лица која су дуже од две године ангажована по било ком основу на обављању послова у Министарству;
- 5) када је актом о унутрашњем уређењу и систематизацији предвиђено да се конкурс не спроводи за поједина радна места.

Поступање у складу са ставом 3. овог члана мора бити усклађено са кадровским планом.

Поступак и начин спровођења конкурса прописује Влада.“

Члан 26.

У члану 136. став 1. мења се и гласи:

„Ако је руководеће радно место упражњено, на предлог руководиоца организационе јединице који је надлежан да захтева попуну упражњеног радног места, по правилу, у року од 30 дана од дана када је место упражњено, организациона јединица надлежна за управљање људским ресурсима, по утврђивању испуњености услова за попуњавање радног места, расписује интерни конкурс за попуну тог радног места, који се истиче на огласној табли организационих јединица.“

Став 3. мења се и гласи:

„За време вршења дужности руководиоца запосленом припадају сва права радног места на које се као вршилац дужности распоређује, ако је то за њега повољније.“

Члан 27.

У члану 137. став 1. тачка 2) речи: „пет година“ замењују се речима: „годину дана“.

Тачка 4) мења се и гласи:

„4) да испуњава критеријуме радног места прописане актом о унутрашњем уређењу и систематизацији.“.

У ставу 2. после речи: „став 2.“ додају се речи: „и члана 22. став 6.“.

Члан 28.

Члан 138. мења се и гласи:

„Члан 138.

У радни однос у Министарство не може се примити лице код кога се у поступку вршења безбедносне провере утврди постојање безбедносне сметње.

Безбедносна сметња за пријем у радни однос у Министарству постоји ако:

1) се против лица води кривични поступак за кривична дела која се гоне по службеној дужности;

2) је лице осуђивано због кривичног дела за које се гони по службеној дужности;

3) је лице осуђивано на казну затвора у трајању дужем од шест месеци;

4) је лицу радни однос у државном органу престао по основу правноснажне одлуке надлежног органа због тешке повреде службене дужности;

5) је лицу радни однос у правном лицу са јавним овлашћењима престао због повреде радне обавезе или непоштовања радне дисциплине;

6) је лице правноснажно кажњено за прекршаје из области јавног реда са елементима насиља и за прекршаје у области прописа којима се уређује набављање, држање и ношење оружја и муниције;

7) лице својим навикама, понашањем или склоностима указује да неће бити достојно за рад у Министарству;

8) лице које се проверава у поступку безбедносне провере о себи даје неистините податке, ради прикривања чињеница које би представљале безбедносну сметњу.

Одредбе става 2. овог члана сходно се примењују и за ангажовање за рад у Министарству ван радног односа, као и за пријем кандидата на основну полицијску и основну обуку ватрогасно-спасилачких јединица и пријем кандидата за упис на високошколску установу за потребе полицијског образовања.

Подаци из става 2. овог члана се прикупљају у поступку вршења безбедносне провере.“.

Члан 29.

У члану 140. став 1. замењује се ст. 1. и 2. који гласе:

„Оцену о постојању или непостојању безбедносне сметње, уз образложење, даје руководилац организационе јединице која је вршила безбедносну проверу. Оцена са образложењем доставља се подносиоцу захтева за вршење безбедносне провере, а лицу на које се односи, само на изричит захтев, даје се на увид.

Оцену о постојању или непостојању безбедносне сметње, уз образложење, у случају вршења безбедносних провера за полицијске службенике Службе за безбедност и заштиту података даје посебна комисија из члана 141. став 11. овог закона.“.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 30.

Члан 141. мења се и гласи:

„Члан 141.

Безбедносна провера врши се на три различита нивоа.

Први ниво безбедносне провере врши се за лица из члана 102. овог закона.

Први ниво безбедносне провере подразумева обраду података из службених евиденција Министарства и прикупљање података непосредним оперативно-теренским радом.

Други ниво безбедносне провере врши се за руководиоце средњег нивоа, на период од пет година.

Други ниво безбедносне провере подразумева обраду података из става 3. овог члана, као и потпуну проверу података из евиденција других државних органа, органа државне управе, органа аутономне покрајине, органа јединица локалне самоуправе и имаоца јавних овлашћења.

Трећи ниво безбедносне провере врши се за лица на положају и постављена лица, односно руководиоце високог и стратешког нивоа у Министарству, на период од четири године.

Трећи ниво безбедносне провере подразумева обраду података из ст. 3. и 5. овог члана, као и података из евиденција других служби безбедности.

Безбедносне провере могу се вршити и на краћи период ако се за тим укаже потреба као и у другим случајевима прописаним законом.

Други и трећи ниво безбедносне провере врши Сектор унутрашње контроле.

Безбедносну проверу за полицијске службенике Сектора унутрашње контроле врши Служба за безбедност и заштиту података.

Безбедносну проверу за полицијске службенике Службе за безбедност и заштиту података врши посебна комисија која се образује актом министра.“.

Члан 31.

Члан 142. мења се и гласи:

„Члан 142.

Лице над којим се врши безбедносна провера даје сагласност за вршење безбедносне провере попуњавањем и потписивањем Упитника о идентификационим подацима (у даљем тексту: Упитник).

Сагласност из става 1. овог члана, односи се на проверу и обраду података који су у вези са питањима из Упитника, као и на примену поступака који су за вршење безбедносне провере прописани овим законом.

Изузетно, сагласност из става 1. овог члана није потребна када се врши безбедносна провера за запослене, као и за приступ одређеним објектима, односно местима под посебном безбедносном заштитом и за провере лица која станују, раде или бораве по другом основу у непосредном окружењу лица и објеката која се безбедносно штите.

Уколико лице из става 1. овог члана одбије да попуни и потпише Упитник о идентификационим подацима, сматраће се да је одустало од поступка заснивања радног односа, пријема на обуку за обављање послова полицијских службеника, уписа на високошколску установу за потребе полицијског образовања или остваривања права по другом пропису.

Упитник из става 1. овог члана, у зависности од нивоа безбедносне провере, може садржати следеће податке: име и презиме, као и претходна имена и презимена; јединствен матични број грађана; датум и место рођења; држављанство, претходна држављанства и двојна држављанства; пребивалиште и боравиште, као и претходна пребивалишта; брачни статус и

породично стање лица; стручна спрема и занимање; подаци о радном месту и претходним запослењима (посебно о престанцима радног односа због повреде радне обавезе у правном лицу са јавним овлашћењима или непоштовања радне дисциплине); подаци у вези са извршењем војне обавезе; подаци о кривичном и прекршајном кажњавању и кривичним и прекршајним поступцима који су у току; подаци о дисциплинским поступцима и изреченим дисциплинским мерама; контакти са страним полицијским организацијама, страним службама безбедности и обавештајним службама, као и подаци о чланству или учешћу у активностима организација чије су активности или циљеви забрањени; подаци о претходним безбедносним проверама и подаци о безбедносним проверама којима располажу друге службе безбедности; подаци о одговорности за повреду прописа који се односе на тајност података; подаци о праву својине на стварима уписаним у јавни регистар; медицински подаци у вези са болестима зависности, односно душевним болестима; подаци за контакт (број телефона и електронска адреса).

Изглед и садржину обрасца Упитника прописује министар.

Захтев за покретање поступка безбедносне провере за кандидате за пријем у радни однос или за ангажовање ван радног односа у Министарству, за пријем кандидата на основну полицијску обуку и основну обуку ватрогасно спасилачких јединица и пријем кандидата за упис на високошколску установу за потребе полицијског образовања, подноси организациона јединица Министарства надлежна за људске ресурсе.

Захтев за вршење безбедносних провера по захтеву других органа, односно правних лица, подносе ти органи, односно лица у складу са посебним законом.

Захтев за покретање поступка безбедносне провере овог члана са Упитником доставља се на поступање надлежној организационој јединици Дирекције полиције према месту пребивалишта лица које се проверава.

Ради утврђивања континуитета испуњености услова за рад у Министарству, захтев за покретање поступка безбедносне провере за запослене, подноси њихов непосредни руководилац, односно руководилац организационе јединице у коју је запослени упућен, уколико постоје основи сумње да код запосленог постоје безбедносне сметње.

Захтев из става 11. овог члана могу да поднесу и полицијски службеници Сектора унутрашње контроле и Службе за безбедност и заштиту података.

Захтев за покретање поступка безбедносне провере из става 11. овог члана, доставља се на поступање организационој јединици односно посебној комисији из члана 141. став 11. овог закона, у чијој надлежности су ти послови.

За поједина радна места у Министарству утврђена актом из члана 9. став 2. овог закона, у поступку вршења безбедносне провере обавезно је полиграфско испитивање.“.

Члан 32.

Члан 143. мења се и гласи:

„Члан 143.

У поступку вршења безбедносне провере, поред података из Упитника из члана 142. став 1. овог закона, прикупљају се и проверавају и подаци о особама са којима лице које се проверава живи у заједничком домаћинству, уз њихову писану сагласност, као и остали подаци од значаја за утврђивање безбедносне сметње.“.

Члан 33.

Члан 144. мења се и гласи:

„Члан 144.

Безбедносна провера, по правилу врши се према месту пребивалишта, боравишта, запослења, школовања и другим местима на којима се лице које се проверава креће, на следећи начин:

- 1) непосредним разговором са лицем које се проверава;
- 2) непосредним опажањем полицијског службеника који врши безбедносну проверу;
- 3) непосредним разговорима са другим особама по процени полицијског службеника који врши проверу.
- 4) увидом у јавне податке, службене евиденције и збирке података које воде надлежни органи и установе;
- 5) провером података на основу међународне полицијске сарадње;
- 6) по потреби, провером података преко других служби безбедности у складу са законом.

Ако лице не ступи на рад у року од једне године од дана обављене безбедносне провере, надлежна организациона јединица која спроводи поступак заснивања радног односа, дужна је да захтева поновну безбедносну проверу.

За вршење безбедносних провера из члана 102. став 4. тач. 5), 6) и 7) плаћа се такса у складу са посебним законом..“.

Члан 34.

У члану 149. став 2. после речи: „два“ додаје се реч: „узастопна“.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Влада може, на предлог министра, поставити директора полиције на други узастопни мандат без јавног конкурса.“.

Досадашњи ст. 3-8. постају ст. 4-9.

Члан 35.

У члану 154. став 3. на крају тачке 7) тачка се замењује тачком и запетом и додају се тач. 8) и 9) које гласе:

„8) рад и боравак на терену;

9) ангажовање интервентног карактера.“.

После става 7. додају се ст. 8-13. који гласе:

„Рад и боравак на терену, у смислу овог закона, подразумева рад и боравак полицијског службеника у теренским условима живота и рада, или рад и боравак запосленог ван места рада, ради обављања полицијских послова и задатака или спровођења обуке. Посебним распоредом рада планира се организација радног времена и дневни одмор током рада и боравка на терену.

Ангажовање интервентног карактера, у смислу овог закона, подразумева рад и боравак полицијског службеника ван редовног места рада у одговарајућој формацији на одговарајућој локацији, са одређеним задатком, у складу са одобреним планом таквог ангажовања.

Када разлози безбедности или природе посла то захтевају, полицијски службеници који раде и бораве на терену, односно који су интервентно ангажовани, не могу напуштати објект смештаја, односно простор ангажовања.

Вредновање рада полицијског службеника у периоду ангажовања по основу рада и боравка на терену, односно у периоду ангажовања интервентног карактера, врши се кроз корективни коефицијент основне плате из члана 185. став 12. овог закона.

У случајевима ангажовања из става 3. тачке 8) и 9) овог члана Министарство обезбеђује превоз, смештај и исхрану и полицијски службеник ангажован по овом основу нема право на накнаду трошкова по било ком основу.

У смислу овог закона, дневни одмор за време боравка на терену не сматра се радним временом, нити приправношћу за рад, нити полицијском службенику припада право на увећање плате по овом основу.“

Члан 36.

У члану 156. ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Приправност подразумева обавезу полицијског службеника да се, у складу са посебним распоредом рада или налогом за приправност, налази у стању потребног степена спремности које омогућава да се на позив овлашћеног руководиоца одазове позиву на рад у одређеном временском периоду и на одређеном месту.

Приправност се ближе одређују подзаконским актом министра.“.

Члан 37.

У члану 164. став 1. речи: „Полицијском службенику директор полиције, начелник полицијске управе или лице које они овласте може“ замењују се речима: „Руководилац унутрашње организационе јединице Министарства или лице које он овласти може запосленом“, а реч: „полицијских“ брише се.

У ставу 2. речи: „полицијски службеник“ замењују се речју: „запослени“.

Члан 38.

Члан 165. мења се и гласи:

„Члан 165.

У складу са системом каријерног развоја полицијских службеника:

1) одређивање чина/звања врши се према пословима радног места на које се запослени распоређује или премешта;

2) за стицање наредног чина/звања у оквиру извршилачких радних места и у оквиру истог нивоа руковођења потребно је да се испуни услов одговарајућег степена образовања, потребних година стажа проведених у претходном чину/звању, успешно завршене стручне обуке за чин/звање, као и одговарајуће годишње оцене;

3) за стицање наредног чина/звања непосредно вишег нивоа руковођења потребно је да се испуни услов одговарајућег степена образовања, потребних година стажа проведених у претходном чину/звању, обуку за одговарајући ниво руковођења и успешно положен стручни испит за чин/звање, као и одговарајуће годишње оцене;

4) за прелазак на оперативни односно непосредно виши ниво руковођења, у стеченом чину/звању, потребна је обука за одговарајући ниво руковођења и успешно положен стручни испит за непосредно виши ниво руковођења;

5) чин генерала полиције стиче се у складу са правилима каријерног развоја полицијских службеника за одређена руководећа радна места стратешког и високог нивоа.

Време проведено у чину/звању са нижом стручном спремом не урачунава се приликом израчунавања времена потребног за напредовање.

У године стажа потребне за напредовање у наредни чин/звање рачуна се искључиво време ефективно проведено на радном месту у претходном чину/звању.

Каријерно напредовање је део каријерног развоја и подразумева хоризонтално и вертикално напредовање.

Начин одређивања истицања чина/звања у Министарству и друга питања у вези са њиховим коришћењем, односно каријерним развојем, прописује Влада, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 39.

Члан 166. мења се и гласи:

„Члан 166.

Полицијски службеници у статусу овлашћених службених лица имају следеће чинове:

1) са средњом стручном спремом - млађи водник полиције, водник полиције и водник I класе полиције;

2) са високим образовањем на основним академским студијама у обиму од најмање 180 ЕСПБ бодова, основним струковним студијама, односно на студијама у трајању до три године - заставник полиције, заставник I класе полиције и потпоручник полиције;

3) са високим образовањем на основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академским студијама, специјалистичким академским студијама, специјалистичким струковним студијама, мастер струковним, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету - поручник полиције, капетан полиције, мајор полиције, потпуковник полиције, пуковник полиције и генерал полиције.

Полицијски службеници у статусу лица на посебним дужностима имају следећа звања:

1) са средњом стручном спремом - млађи полицијски референт, полицијски референт и виши полицијски референт;

2) са високим образовањем на основним академским студијама у обиму од најмање 180 ЕСПБ бодова, основним струковним студијама, односно на студијама у трајању до три године - млађи полицијски сарадник, полицијски сарадник и самостални полицијски сарадник;

3) са високим образовањем на основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академским студијама, специјалистичким академским студијама, специјалистичким струковним студијама, мастер струковним, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету - виши полицијски сарадник, млађи полицијски саветник, полицијски саветник, самостални полицијски саветник, виши полицијски саветник и главни полицијски саветник.

Припадници ватрогасно-спасилачких јединица имају следеће чинове:

1) са средњом стручном спремом - млађи водник ватрогасац, водник ватрогасац и водник I класе ватрогасац;

2) са високим образовањем на основним академским студијама у обиму од најмање 180 ЕСПБ бодова, основним струковним студијама, односно на студијама у трајању“. до три године - млађи заставник ватрогасац, заставник ватрогасац и заставник I класе ватрогасац;

3) са високим образовањем на основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академским студијама, специјалистичким академским студијама, специјалистичким струковним студијама, мастер струковним, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету - потпоручник ватрогасац, поручник ватрогасац, капетан ватрогасац, мајор ватрогасац, потпуковник ватрогасац и пуковник ватрогасац. “

Члан 40.

Члан 168. мења се и гласи:

„ Члан 168.

Запослени у Министарству не могу обављати послове и делатности који могу изазвати сукоб интереса или утицати на непристрасност у раду.

Нespoјиви послови и делатности из става 1.овог члана су:

- 1) самостално обављање привредне делатности, осим пољопривредне делатности на личном или породичном газдинству;
- 2) власништво, сувласништво, оснивање или учешће у оснивању привредних друштава, јавних служби или других облика привредне или друге делатности, осим права на бесплатне акције и новчану надокнаду коју грађани остварују у поступку приватизације у складу са законом;
- 3) учешће у управном, надзорном, уређивачком, редакцијском или другом органу управљања правног лица, осим када је на то место именован од стране Владе Републике Србије или другог државног органа или према посебном пропису;
- 4) послови и делатности које запослени у Министарству, као рад ван радног времена, обавља на начин супротан закону који уређује радно – правне односе, односно другог закона или подзаконског прописа или без одобрења руководиоца организационе јединице.

Одобрење за обављање послова и делатности ван радног времена, односно додатног рада, по захтеву запосленог, даје руководиоца организационе јединице у којој је запослени распоређен.

Изузетно од члана 42. овог закона, приликом обављања додатног рада, запослени се не могу позивати на статус полицијских службеника или запослених у Министарству, нити се могу користити службеном легитимацијом, оружјем и другим средствима Министарства и не могу остваривати права из осигурања од повреде на раду у Министарству.

У случају потребе, запослени је дужан да прекине додатни рад и стави се на располагање организационој јединици Министарства у којој је распоређен.

О свим сазнањима до којих дођу приликом вршења додатног рада, а која се односе на извршење кривичних дела, прекршаја или других противправних поступања и понашања, запослени су дужни да одмах обавесте непосредног руководиоца и догађај пријаве надлежној организационој јединици Министарства.“.

Члан 41.

У члану 169. став 1. реч: „остварују“ брише се.

Члан 42.

У члану 170. став 2. на крају тачке 4) тачка се замењује тачком и запетом и додаје се тачка 5) која гласи:

„5) у случају да су запослени на радним местима на којима нема услова за обезбеђивање минимума процеса рада.“.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Радна места на којима се не обезбеђује минимум процеса рада уређују се посебним актом министра.“.

Досадашњи ст. 3-10. постају ст. 4-11.

Члан 43.

У члану 171. ст. 2 и 3. мењају се и гласе:

„Радно место, односно посао у Министарству на коме се рачуна стаж са увећаним трајањем јесу:

1) послови који се након навршења одређених година живота и услед природе и тежине посла не могу више успешно обављати на начин и по стандардима захтеваним за ту професионалну делатност – радно место I категорије бенефицираности (УСО I), на коме се сваких 12 месеци ефективно проведених на пословима тог радног места рачуна као 18 месеци стажа осигурања;

2) полицијски послови који подразумевају припадност специјалној и посебним јединицама по надлежности борбе против тероризма и организованог криминала, припадност организационим целинама по надлежности борбе против криминала и послови који захтевају примену полицијских овлашћења или полицијских мера и радњи, као и послови заштите и спасавања, а чијим се извршавањем извршилац посла доводи или може довести у непосредну животну или здравствену опасност – радно место II категорије бенефицираности (УСО II), на коме се сваких 12 месеци ефективно проведених на пословима тог радног места рачуна као 16 месеци стажа осигурања;

3) полицијски послови који подразумевају послове руковођења организационим јединицама у Министарству који се врше од стране запослених, извршилачки послови у Министарству који су у непосредној вези са извршавањем послова и активности по надлежности Полиције, као и послови из области заштите и спасавања – радно место III категорије бенефицираности (УСО III), на коме се сваких 12 месеци ефективно проведених на пословима тог радног места рачуна као 15 месеци стажа осигурања;

Радно место, односно посао у Министарству на коме се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, утврђује се споразумно актом министра и министра надлежног за послове пензијског и инвалидског осигурања, на који сагласност даје Влада.“.

Члан 44.

Члан 172. мења се и гласи:

„Члан 172.

Поред случајева престанка радног односа по сили закона утврђених другим прописима, полицијском службенику, односно осталим запосленима, радни однос у Министарству престаје:

1) када се утврди да су подаци о испуњавању услова за заснивање радног односа из члана 137. овог закона неистинити - даном утврђења ове чињенице;

2) када се утврди да је правноснажном пресудом осуђен на безусловну казну од најмање шест месеци - даном достављања правноснажне пресуде Министарству;

3) када се утврди да је правноснажном пресудом осуђен на безусловну казну затвора за следећа кривична дела: примање мита, давање мита, трговина утицајем, насиље у породици, злоупотреба у вези са јавном набавком; злоупотреба положаја одговорног лица; омогућавање злоупотребе остваривања права азила у иностраној држави; злоупотреба службеног положаја; превара у служби; проневера; одавање службене тајне - даном достављања правноснажне пресуде Министарству;

4) ако му је изречена дисциплинска мера престанка радног односа за тешке повреде службене дужности – даном коначности решења о престанку радног односа;

5) ако је два пута узастопно оцењен годишњом негативном оценом - "недовољан - 1" – даном коначности решења о престанку радног односа;

б) ако одбије одлазак на лечење од болести зависности након коначне оцене и мишљења надлежне здравствене установе – даном коначности решења о престанку радног односа.

Против решења о престанку радног односа у случају из става 1. овог члана жалба није допуштена.“.

Члан 45.

Члан 173. мења се и гласи:

„Члан 173.

Запосленом у Министарству може престати радни однос и пре испуњења општих услова за стицање старосне пензије, а у складу са овим законом и општим прописима о пензијском и инвалидском осигурању.

Запосленом у Министарству, за израчунавање годишњег личног коефицијента у поступку утврђивања пензије, узима се период почев од 1.1.1996. године.

Полицијском службенику утврђен износ пензије увећава се за 20%, а осталим запосленима у Министарству за по 1% за сваку годину ефективног рада проведеног у статусу полицијског службеника, максимално до висине од 20%.“.

Члан 46.

После члана 173. додаје се члан 173а који гласи:

„Члан 173а

Изузетно од прописа о пензијском и инвалидском осигурању, по потреби службе, полицијском службенику који ради или је радио на специфичним, односно оперативним пословима и којима даљи рад на тим пословима или у тим организационим целинама није више могућ услед посебних услова рада или услова радног места, а који наврши 45 година живота и 15 година ефективно проведених на пословима, односно радним местима у Министарству на

којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, може престати радни однос са правом на старосну пензију, пре испуњења општих услова за стицање старосне пензије.

Министар одлуком утврђује организационе целине у којима се обављају или су се обављали послови из става 1. овог члана.

Решење о престанку радног односа по основу става 1. овог члана доноси министар уз претходно прибављену сагласност министра надлежног за послове пензијског и инвалидског осигурања.

Полицијском службенику из става 1. овог члана износ пензије утврђује се у складу са прописима о пензијском и инвалидском осигурању.

Полицијском службенику из става 1. овог члана који оствари право на пензију припада отпремнина у висини утврђеној у члану 175. овог закона.“.

Члан 47.

У члану 174. после става 2. додају се ст. 3. и 4. који гласе:

„За поступање по жалби надлежна је другостепена комисија Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање.

Начин и поступак рада комисије из става 2. овог члана уредиће се актом који заједнички доносе министар унутрашњих послова и министар задужен за пензијско и инвалидско осигурање.“

Члан 48.

У члану 175. речи: „Полицијском службенику“ замењују се речима: „Запосленом у Министарству“.

Члан 49.

Члан 176. брише се.

Члан 50.

У члану 178. став 1. после речи: „безбедности,“ додају се речи: „односно за други радни допринос, запосленима“,“.

У ставу 3. речи: „као и начин,“ замењују се речима: „начин и поступак доделе, као и“.

Члан 51.

У члану 180. став 2. реч: „запослених“ брише се, после речи: „институције Министарства“ додају се речи: „и на високошколску установу за потребе полицијског образовања“.

У ставу 4. после речи: „Министарство“ додаје се запета и речи: „осим у сличајевима пружања здравствених услуга у вези са претходним лекарским прегледима за упис у образовне институције Министарства и на високошколску установу за потребе полицијског образовања, заснивањем радног односа и премештајем на друго радно место у Министарству по основу интерног конкурса“.

Члан 52.

После члана 180. додаје се члан 180а који гласи:

„Члан 180а

На запослене у Министарству на радним местима за које су обавезни здравствени прегледи према критеријумима, стандардима, проверама и уверењима дефинисаним другим законом или подзаконским актом, а у надлежности су других овлашћених (сертификованих) установа за спровођење прегледа, примењују се одредбе тог закона или подзаконског акта.

Трошкове здравствених прегледа из става 1. овог члана сноси Министарство.“

Члан 53.

Наслов изнад члана 182. мења се и гласи:

„Психолошка заштита и подршка“

У члану 182. став 3. замењује се ст. 3-5. који гласе:

„Запосленима у Министарству обезбеђена је психолошка подршка, која се остварује кроз стручно-саветодавни рад.

Психолошка подршка укључује очување, заштиту и унапређење менталног здравља запослених, коју организује и спроводи организациона јединица Министарства надлежна за послове људских ресурса.

Критеријуме и начин поступања у пружању психолошке помоћи и подршке запосленима прописује министар.“

Члан 54.

Члан 183. мења се и гласи:

„Члан 183.

Запослени у Министарству може бити подвргнут тестирању на присуство алкохола и/или психоактивних супстанци у организму, на начин предвиђеним чланом 101. овог закона.

Запослени у Министарству, по потреби, може бити упућен у референтну здравствену установу или акредитовану лабораторију Министарства на тестирање на присуство алкохола и/или психоактивних супстанци у организму.

Тестирање може бити редовно и ванредно.

Тестирање се спроводи на захтев руководиоца организационе јединице.

Трошкове тестирања из става 2. овог члана сноси Министарство.“

Члан 55.

У члану 184. став 2. мења се и гласи:

„Право на плату, увећану плату, као и структуру плате, коефицијенте плате, критеријуме и начин вредновања послова запослених утврђују се посебним актом Владе.“.

Члан 56.

У члану 185. став 12. после речи: „основу“ додају се речи: „сталних услова за обављање послова или других сталних околности, као и по основу“.

Члан 57.

У члану 187. став 1. у уводној реченици речи: „Полицијски службеник“ замењује се речју: „Запослени“.

У тачки 6) поттачка (2) број: „11“ замењује се бројем: „10“.

Члан 58.

У члану 188. став 1. у уводној реченици речи: „Полицијски службеник“ замењује се речју: „Запослени“.

Тачка 3) брише се.

Члан 59.

Члан 189. мења се и гласи:

„Члан 189.

Запослени има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини стварних трошкова превоза на релацији место пребивалишта – место где запослени редовно обавља своје задатке, односно остварује своју радну активност.

Исплата накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада врши се у текућем месецу за претходни месец.

Запослени нема право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у случајевима:

- 1) да има обезбеђено службено моторно возило дато на лично задужење;
- 2) да Министарство на други начин обезбеди запосленима превоз за долазак и одлазак са рада;
- 3) да је актом локалне управе, односно града, омогућен запосленима превоз без накнаде;
- 4) да се налази на годишњем одмору, плаћеном или неплаћеном одсуству, службеном путу, боловању и свим другим случајевима одсуства са рада.

Промена места становања запосленог након заснивања радног односа, не може да утиче на увећање накнаде за превоз, без сагласности послодавца, осим ако промена места становања није последица настала премештајем, односно распоређивањем запосленог на захтев Министарства због потребе службе, односно организације рада.

Начин остваривања права на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада, прописује министар.“.

Члан 60.

У члану 190. став 1. речи: „Полицијском службенику“ замењују се речима: „Запосленом у Министарству“, а речи: „коју би примио као да ради, увећане за додатак из члана 187. став 1. тачка 1) овог закона“ замењују се запетом и речима: „увећане за минули рад“.

Став 3. мења се и гласи:

„Запосленом у Министарству у случају привремене спречености за рад због болести или повреде ван рада, припада накнада плате у висини 85% основне плате, увећане за минули рад.“.

Члан 61.

У члану 194. став 1. у уводној реченици речи: „Полицијски службеник“ замењује се речју: „Запослени“.

Члан 62.

У члану 195. став 2. замењује се ст. 2-4. који гласе:

„Акт о распоређивању се доноси приликом заснивања радног односа, након доношења новог акта из члана 9. став 2. и члана 22. став 6. овог закона, након преузимања од другог послодавца, односно из другог државног органа, по основу правноснажне судске пресуде, након положеног приправничког испита, по истеку периода мировања радног односа, након привременог удаљења са рада, након разрешења и у поступку извршења дисциплинске мере.

Конкурс се не спроводи у случају распоређивања запослених услед доношења или измена акта из члана 9. став 2. и члана 22. став 6. овог закона.

Жалба на решење о распоређивању не одлаже извршење решења.“

Члан 63.

Члан 196. мења се и гласи:

„Члан 196.

Запослени може бити трајно премештен на упражњено радно место у складу са условима и начином који је прописан актом о интерном конкурсу.

Изузетно од става 1. овог члана, запослени се може преместити без интерног конкурса у случају:

- 1) премештаја у оквиру извршилачких радних места исте стручне спреме,
- 2) спајања породице или смањења трошкова Министарства,
- 3) када има трајно ограничење радне способности оцењено на инвалидској комисији, а сходно преосталој радној способности утврђеној од стране надлежне комисије
- 4) кад не остварује базичне компетенције потребне за рад на радном месту на којем је распоређен или не постиже задовољавајуће резултате рада, чија су мерила прописана актом о оцењивању запослених.

У случају из става 2. овог члана премештај се врши на радно место за које је предвиђено исто звање/чин, степен и врста образовања коју запослени има у тренутку премештаја.

У случају из става 2. тач. 1) и 2) овог члана премештај се врши на образложени предлог надлежног руководиоца или на захтев запосленог, уз сагласност надлежних руководиоца организационих јединица у оквиру којих се премештај врши.

Премештај из става 2. тачка 4) овог члана се врши на радно место за које је предвиђено исто звање/чин, степен и врста образовања коју запослени има у тренутку премештаја, а уколико не постоји упражњено радно место, премештај се врши на основу степена и врсте образовања на радно место за које је предвиђено једно звање/чин ниже од звања/чина које запослени има, а на образложени предлог надлежног руководиоца.“.

Члан 64.

У члану 198. став 1. речи: „уз своју писану сагласност“ бришу се.

Ст. 3. и 4. мењају се и гласе:

„Привремени премештај због повећаног обима посла траје најдуже шест месеци у календарској години.

Привремени премештај у случају привременог ограничења радне способности траје до коначне оцене радне способности референтне здравствене установе.“.

Члан 65.

У члану 200. став 1. после речи: „Упућивање“ додају се речи: „у другу организациону јединицу“.

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Током упућивања запослени има право на накнаду у складу са прописима којим је регулисано право накнаде трошкова привременог или трајног премештаја у друго место рада државних службеника.“.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 6. речи: „полицијских службеника“ замењују се речју: „запослених“.

Члан 66.

У члану 207. тачка 23) реч: „предложеним“ замењује се речју: „наложеним“.

Тачка 25) мења се и гласи:

„25) непријављивање имовине и промене имовног стања супротно одредбама члана 230в ст. 2. и 3. овог закона;“.

Тачка 26) брише се.

Члан 67.

У члану 211. ст. 2. и 3. бришу се, а досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 2. и 3.

Члан 68.

У члану 215. став 2. речи: „шест месеци“ замењују се речима: „једне године“, а црта и речи: „једну годину“ замењују се запетом и речима: „протеком две године“.

Члан 69.

Члан 217. мења се и гласи:

„Члан 217.

„Запослени се привремено удаљавају са рада кад је против њих одређен притвор, почев од првог дана притвора.

Удаљење из става 1. овог члана траје док траје притвор и за то време запосленима припада накнада основне плате у висини од 1/4, односно 1/3 ако једини издржавају породицу.

Запослени се привремено удаљавају са рада кад је против њих, у току кривичног поступка, од стране надлежног суда, изречена мера обезбеђења присуства окривљеног и за несметано вођење кривичног поступка, због које исти нису у објективној могућности да обављају своје послове и задатке, односно не могу ступити на рад, све док та мера траје. За време удаљења по овом основу запосленом припада накнада основне плате као у ставу 2. овог члана.

Запослени у Министарству могу бити привремено удаљени с рада, на образложени предлог руководиоца, када је против њих донета наредба о спровођењу истраге за кривично дело за које се гони по службеној дужности, или покренут дисциплински поступак због тешке повреде службене дужности и уколико би њихово присуство на раду штетило интересима службе, ометало поступак прикупљања доказа или ометало ток кривичног или дисциплинског поступка, уз посебно образложење.

Удаљење из става 4. овог члана може трајати до правноснажног окончања кривичног поступка, односно до окончања дисциплинског поступка и за то време запослени имају право на накнаду у висини 1/2 плате, односно 2/3 плате ако једини издржавају породицу.

Запослени у Министарству против којих је покренут кривични или дисциплински поступак због коруптивних кривичних дела привремено се удаљавају са рада до окончања поступка.

О привременом удаљењу са рада одлучује министар или лице које он овласти.

О привременом удаљењу са рада запосленог у полицијској управи одлучује начелник полицијске управе.

Против решења о удаљењу запослени могу поднети жалбу Жалбеној комисији Владе, у року од осам дана од дана уручења решења о удаљењу.

Жалба не одлаже извршење решења.

Полицијском службенику који је удаљен са рада одузима се службена значка, службена легитимација, оружје и друга средства која су му поверена за обављање послова, док траје привремено удаљење, а државном службенику службена легитимација.

Члан 70.

У наслову изнад члана 224. и у члану 224. став 1. реч: „Полиције“ замењује се речима: „полицијских службеника“.

Члан 71.

У члану 225. став 3. речи: „Облике и начин“ замењује се речју: „Начин“.

Члан 72.

У члану 227. став 1. речи: „писаних обраћања полицијских службеника и других запослених у Министарству, као и притужби физичких и правних лица“ замењују се речима: „обраћања запослених у Министарству, грађана и правних лица у случајевима који нису предвиђени одредбама којима се регулише притужбени и скраћени поступак или одредбама других закона“.

Ст. 2. и 3. бришу се, а ст. 4-6. постају ст. 2-4.

У ставу 2. после речи: „када се“ додају се речи: „радом Сектора унутрашње контроле“.

Члан 73.

У члану 228. став 2. тачка 1) реч: „осталу“ брише се, а речи: „увид у евиденцију коју води“ замењују се речима: „у евиденције које води“.

Тачка 4) мења се и гласи:

„4) изврше преглед запослених у Министарству, службених средстава и просторија;“.

У ставу 3. после речи: „овог члана и“ додаје се реч: „која“.

Члан 74.

У члану 229. став 3. речи: „полиције над применом њених полицијских“ замењују се речима: „полицијских службеника и других запослених над применом полицијских и других“, а после речи: „полицијски службеник“ додају се речи: „и други запослени“.

Члан 75.

Члан 230. мења се и гласи:

„Члан 230.

У циљу превенције корупције, Сектор унутрашње контроле спроводи тест интегритета, анализу ризика од корупције, води евиденцију и врши контролу пријаве и промене имовног стања.

Прикупљени подаци и евиденције за спровођење активности из става 1. овог члана воде се у складу са прописом о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова.“.

Члан 76.

После члана 230. додају се чл.230а-230в који гласе:

„Тест интегритета

Члан 230а

Тест интегритета представља контролу реакције и поступања запосленог у симулираној ситуацији, која је идентична његовим радним активностима, без обавезе претходног обавештавања организационе јединице у којој је тестирани запослен.

Тест интегритета се спроводи у сврху јачања професионалног интегритета запослених и превентивног деловања. Служи као индикатор за покретање предистражног поступка, процену и анализу ризика од корупције, откривање повреда службене дужности, промену методологије рада и процедура приликом непосредног поступања запослених као и утврђивања врсте и потребе за обукама запослених.

Поступак спровођења Теста интегритета обухвата иницијативу за покретање, одлуку и план за спровођење Теста интегритета.

Поступак спровођења теста интегритета запослених у Министарству покреће се на писану и образложену иницијативу министра, директора полиције или начелника Сектора.

Одлуку о испуњености услова за спровођење теста интегритета доноси начелник Сектора унутрашње контроле, који одобрава план спровођења теста интегритета.

Приликом спровођења Теста интегритета поштују се начела законитости, основна људска права и слободе, професионални интегритет и достојанство тестираног.

Забрањено је подстрекавање тестираних на извршење кривичног дела или повреду службене дужности.

Активности предузете приликом спровођења Теста интегритета не спадају у посебне доказне радње прописане Законом о кривичном поступку.

Спровођење Теста интегритета може се видео и аудио документовати, а током његовог спровођења могу се користити легендирана средства и документа.

Резултат Теста интегритета може бити позитиван или негативан. Тест интегритета има негативан резултат уколико тестирани није доказао свој професионални интегритет, у ком случају ће се прикупљени материјал користити ради покретања и вођења дисциплинског поступка.

Начин спровођења теста интегритета прописује министар.

Спровођење анализе ризика од корупције

Члан 230б

Анализа ризика од корупције у Министарству подразумева стварање јединствене методологије на основу које се препознају, идентификују и процењују ризици од корупције и утврђују институционални и појединачни фактори који омогућавају корупцију, препознату регистром ризика.

Анализа ризика од корупције обухвата и сачињавање препорука и мера неопходних за спречавање, ублажавање и елиминисање вероватноће појаве корупције или последица корупције као и контролупримене мера и ревизију ризика и поновну процену ризика од корупције уколико се укаже потреба.

Сектор унутрашње контроле у сарадњи са Агенцијом за борбу против корупције врши анализу ризика од корупције у свим организационим јединицама Министарства и за свако радно место у Министарству.

Организационе јединице Министарства дужне су да Сектору унутрашње контроле пруже стручну и техничку помоћ у циљу што бољег приказа постојећег стања и процене ризика за радно место и организациону јединицу Министарства које су изложене ризику од корупције.

Начин спровођења анализе ризика од корупције прописује министар.

Провера пријаве и промене имовног стања запосленог

Члан 230в

Сектор унутрашње контроле води евиденцију имовног стања руководиоца као и за запослене на високоризичним радним местима у Министарству установљеним анализом ризика од корупције, врши контролу тачности података пријављених у имовинском картону каои контролу промене имовног стања.

Руководиоци и запослени на високоризичним радним местима дужни су да пријаве имовину и промену свог имовног стања што се евидентира у личном имовинском картону који је депонован у Сектору унутрашње контроле.

Уколико је дошло до промене имовног стања, лица из става 2 овог члана дужна су да их пријаве Сектору унутрашње контроле најкасније до 31.01 текуће године, за претходну годину.

Имовински картон садржи личне податке и податке о имовини и приходима запосленог у Министарству и лица са којима живи у заједничком породичном домаћинству.

Начин контроле провере пријаве и промене имовног стања и Образац имовинског картона прописује министар.“.

Члан 77.

У члану 231. став 2. после речи: „делатности“ додају се речи: „и наложеним мерама“, а после речи: „директора полиције,“ додају се речи: „начелника сектора,“.

У ставу 3. речи: „и директору полиције“ бришу се, а речи: „са саветодавним препорукама“ замењују се речима: „наложеним мерама са саветодавним препорукама и примерима добре праксе“.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Руководилац контролисане организационе јединице МУП одговоран је за реализацију наложених и предложених мера и за повратно информисање начелника Сектора унутрашње контроле.“.

Члан 78.

У члану 244. став 2. речи: „а која имају својство општих прихода буџета Републике Србије“ замењују се речима: „при чему ова средства имају карактер сопствених прихода Министарства“.

Члан 79.

У члану 246. став 1. речи: „(у даљем тексту: средства за посебне оперативне потребе) се у оквиру буџета, према финансијском плану дирекције полиције и Сектора унутрашње контроле, одређују наменска финансијска средства“ замењују се запетом и речима: „као и за трошкове спровођења програма заштите учесника у кривичном поступку, се у оквиру буџета, према финансијском плану Министарства, одређују финансијска средства за посебне оперативне потребе Дирекције полиције и Сектора унутрашње контроле“.

Члан 80.

Члан 247. мења се и гласи:

„Члан 247.

Министарство оснива Фонд за солидарну помоћ (у даљем тексту: Фонд) који има својство буџетског фонда и располаже прикупљеним средствима до висине средстава на рачуну Фонда у циљу помоћи запосленима у Министарству и члановима њихових ужих породица.

Средства Фонда обезбеђују се из средстава буџета, донација и других средстава у складу са законом и другим прописима.

Средства Фонда се опредељују и додељују у виду солидарне помоћи и то као фиксни новчани износ или новчани износ који одговара стварном трошку.

Актом министра образује се Комисија, коју чине представници Министарства и репрезентативних синдиката, који одлучују о појединачним захтевима корисника Фонда.

Надлежност и поступак који спроводи Комисија, услови, мерила и висина солидарне помоћи ближе се уређују правилником који доноси министар уз претходну сагласност Владе.

Средстава Фонда чине финансијска средства која су планирана и опредељена буџетом Републике Србије на разделу Министарства на одговарајућој апропријацији наменски опредељеној за пружање помоћи корисницима Фонда у текућој години, донација правних и физичких лица, добровољних прилога запослених у Министарству у виду одрицања од дела плате и усмеравања на рачун Фонда и сва друга бесповратно дата средства у корист Фонда.

Фонд располаже средствима у висини средстава опредељених буџетом на овој апропријацији за ову врсту намене на годишњем нивоу за текућу годину, увећано за евидентирани износ донација и других средстава.“.

Члан 81.

После члана 247. додаје се члан 247а који гласи:

„Члан 247а

Корисници Фонда су:

- 1) запослени у Министарству;
- 2) чланови уже породице запосленог;
- 3) запослени који је рањен приликом и у вези вршења службене дужности;
- 4) чланови уже породице запосленог који је погинуо приликом и у вези вршења службене дужности.“.

Члан 82.

Члан 248. мења се и гласи:

„Члан 248.

Средства Фонда додељују се:

- 1) запосленом за рођење детета;
- 2) запосленом за случај смрти члана уже породице;
- 3) члану уже породице запосленог за случај смрти запосленог;
- 4) запосленом за случај дуже или теже болести;
- 5) за случај лечења од последица рањавања запосленог коме је радни однос у Министарству престао као последица рањавања приликом и у вези вршења службене дужности;
- 6) запосленом за случај дуже или теже болести члана уже породице;
- 7) запосленом за здравствену рехабилитацију, набавку ортопедских помагала, апарата за рехабилитацију и набавку лекова;
- 8) запосленом за набавку ортопедских помагала, апарата за рехабилитацију и набавку лекова за члана уже породице;
- 9) запосленом за случај теже инвалидности;
- 10) запосленом за посебне случајеве угрожености услед елементарних непогода које погађају домаћинство запосленог;
- 11) за стипендирање деце запосленог погинулог приликом и у вези вршења службене дужности и деце запосленог рањеног приликом и у вези вршења службене дужности и то за: редовно школовање, а најкасније до навршене 26 године живота, набавку уџбеника и школског прибора у току основног и средњег образовања иза боравак детета у предшколској установи;

12) члану уже породице запосленог погинулог приликом и у вези вршења службене дужности и то за: закупнину на име станарине, уколико нема решено стамбено питање или за отплату дуга по стамбеном кредиту и за издржавање уколико нема других средстава за живот и није способан за рад.

У случају да су оба родитеља запослена у државним органима, право из става 1. тачка 1) остварује мајка детета.

Члановима уже породице у смислу става 1. тачке 2), 3) 6) и 8) овог члана, сматрају се брачни друг, ванбрачни друг, деца, усвојилац, усвојеник, рођена браћа и сестре, родитељи и старатељ.

Члановима уже породице у смислу става 1. тачка 12) овог члана, сматрају се брачни друг, ванбрачни друг, деца, родитељ, старатељ, усвојилац, усвојеник под условом да су живели у заједничком домаћинству.“.

Члан 83.

У члану 251 речи: „годину дан“ замењују се речима: „две године“.

Члан 84.

После члана 251. додају се чл. 251а и 251б који гласе:

Члан 251а

Органи који у свом имену користе назив „полиција“, дужни су да своје прописе ускладе са одредбом члана 3. став 2. овог закона, у року од 3 године.

Члан 251б

Органи чији запослени носе тамно плаве униформе дужни су да своје прописе ускладе са одредбом члана 39. став 8. овог закона, у року од 3 године.“.

Члан 85.

После члана 255. додаје се члан 255а који гласи:

„Члан 255а

Прописи донети на основу Закона о полицији („Службени гласник РС“, број 6/16) остају на снази до доношења прописа којим се стављају ван снаге, уколико нису у супротности са одредбама овог закона.

Члан 86.

Члан 256. мења се и гласи:

„Члан 256.

Утврђивање чиновна-звања прописаних овим законом извршиће се решењима о распоређивању запослених на радна места утврђена актима из члана 9. став 2. и члана 22. став 6. овог закона.“.

Члан 87.

После члана 256. додају се члан 256а и наслов изнад члана и члан 256б који гласе:

„Члан 256а

Одредбе члана 173а овог закона примењиваће се закључно са 31.12.2018. године, када престају да важе.

Окончање започетих поступака

Члан 256б

Сви поступци започети до ступања на снагу овог закона окончаће се применом прописа према којима су започети.“.

Члан 88.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.